

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/77/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010745
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3112010745.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti odsúdenému R. Q. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 6. augusta 2012 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín z 9. júla 2012, sp.zn. 2Pp 40/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného R. Q. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením z 9. júla 2012, sp.zn. 2Pp 40/2012 zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného R. Q. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené jednak rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 30. marca 2011, sp. zn. 1T 34/2011 pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné vo výmere jeden rok so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a jednak rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 11. februára 2009 v spojení s uznesením toho istého súdu z 23. novembra 2010, sp. zn. 3T 7/2008 (týmto uznesením bolo rozhodnuté, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a preto si pôvodne podmiennečne odložený trest odňatia slobody vykoná) pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné vo výmere jeden rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom uznesením Okresného súdu Trnava z 8. júna 2011, sp. zn. 5Nt 20/2011 bolo rozhodnuté, že obidva uložené tresty si odsúdený vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate s poukazom na to, že u odsúdeného nie sú vytvorené záruky na vedenie riadneho života na slobode bez rizika recidívy, pretože v minulosti bol opakovane súdne trestaný predovšetkým pre trestné činy majetkovej povahy a okrem toho sú - ako jeho resocializačná prognóza, tak i riziko sociálneho zlyhania - u neho menej priaznivé.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej trojdňovej lehote podal odsúdený R. Q. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení poukázal na to, že vo výkone trestu odňatia slobody je už dvadsať mesiacov, je aj pracovne zaradený na vonkajšom pracovisku a na základe pracovných výsledkov bol aj disciplinárne odmenený. Doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a v minulosti nebol nikdy ani podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Keďže má vyživovaciu povinnosť na dcéru, ktorá je študentkou jednej z najťažších stredných škôl na Slovensku, po prípadnom prepustení z výkonu trestu sa chce ihneď zamestnať a nielen si plniť vyživovaciu povinnosť, ale viesť aj riadny život a opäť sa zaradiť do spoločnosti.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr.por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného R. Q. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval správne, keď návrh odsúdeného R. Q. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodnú zamietol s poukazom na to, že odsúdený nespĺňa všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a tento svoj záver aj podrobne a vecne správne odôvodnil s dôrazom najmä na osobnostné črty odsúdeného, ktorý sa aj v minulosti opakovane dopúšťal páchania úmyselných trestných činov majetkového charakteru a pritom ani uložené nepodmienené tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave. Aj prvý z trestov, ktorý si v súčasnej dobe vykonáva, mu bol uložený za už spomenutý pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a druhý z trestov mu bol uložený za úmyselný prečin pôvodne s podmieneným odkladom jeho výkonu a vzhľadom k tomu, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil, bolo rozhodnuté, že trest odňatia slobody vo výmere jeden rok si vykoná. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, preto sťažnosť odsúdeného R. Q. neakceptoval.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.